

KRETA

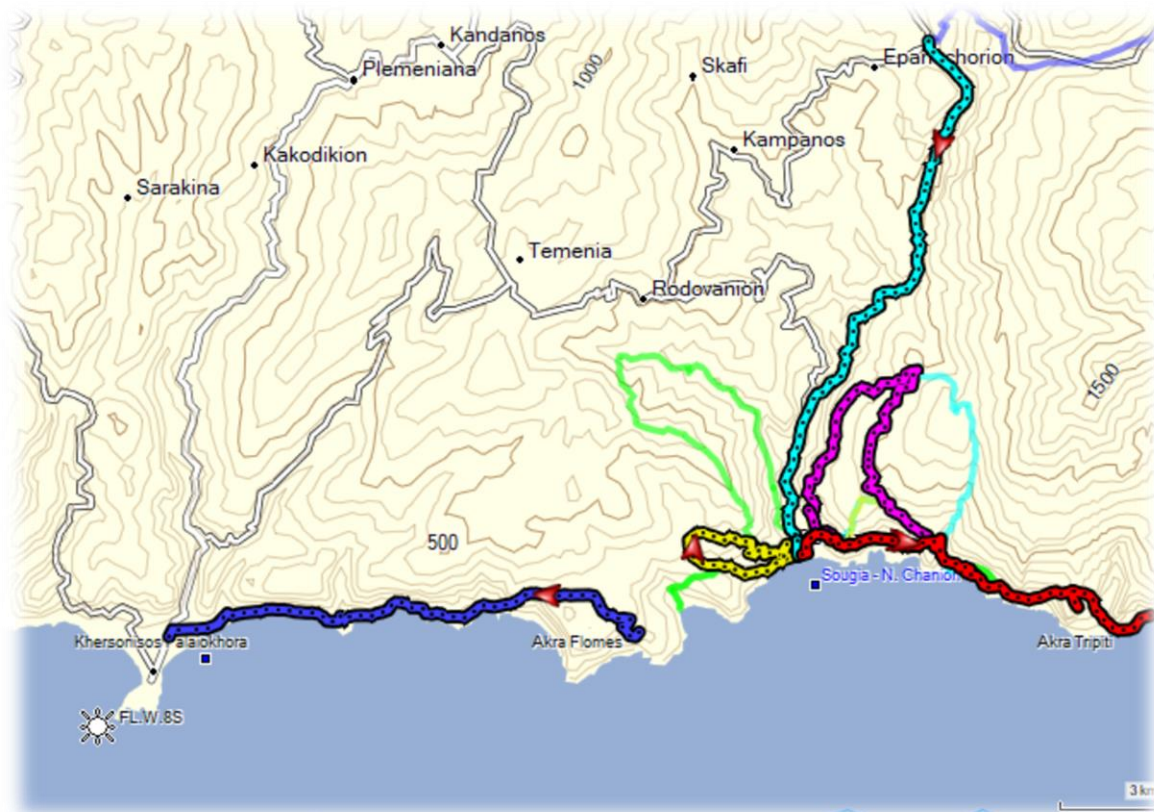

SOUGIA
MEI 2019

BESCHRIJVING TOCHT

Wandelen in de bergen met een vast verblijf in een pittoresk vissersdorpje aan zee! Deze Kreta reis biedt de ideale combinatie. Wat is er mooier dan na een hele dag wandelen door de bergen of door kloven een eindje te gaan zwemmen in open zee. Of simpelweg de avond in een vistaverna door te brengen en naar de oude mannen in het kafenion te kijken, hoe ze een klakkende rozenkrans door hun vingers laten glijden, alsof tijd helemaal geen rol speelt. Kreta is een eiland voor onthaasting. Sigá, sigá, kalm aan, kalm aan, deze woorden zult u vaak op het eiland horen. Iedere keer weer verrast hier de gastvrijheid, bezoekers worden ontvangen als oude vrienden. Kreta is een buitengewoon veelzijdig wandelgebied met heel verschillende landschappen. Grote delen van het eiland zien er nog woest en ongerept uit. Drie machtige, door diepe kloven doorsneden bergketens bepalen het landschap. In het daarvoor gelegen heuvelland en in de dalen liggen wijngaarden en uitgestrekte olijfbossen. Wandeldoelen zijn er in overvloed. Wij hebben gekozen voor het zuidwesten van het eiland omdat hier zich het topwandelgebied van Kreta bevindt. Van uit ons vast verblijf doen we meerdere luswandelingen en wandelingen in lijn door, tot de verbeelding sprekende, kloven, kustwandelingen op steil oprijzende kustbergen, op zoek naar verlaten kloosters en kapellen, langs oude geplaveide muilezelpaden, door de maquis en roze oleanderstruiken. We doen ook enkele wandelingen waarbij de boottaxi ons naar onbewoond gebied brengt en we terugkeren naar ons dorp via het gebergte hoog boven de zee. Wij logeren bij de charmante Nederlandse Wanda en haar Kretenzische echtgenoot Adonis waar wij genieten van vol pension. De al even charmante Nederlandse Corinne en haar echtgenoot Giorgos zorgen voor ons vervoer ter plaatse. Kapitein Yannis zorgt voor onze verplaatsingen over zee.

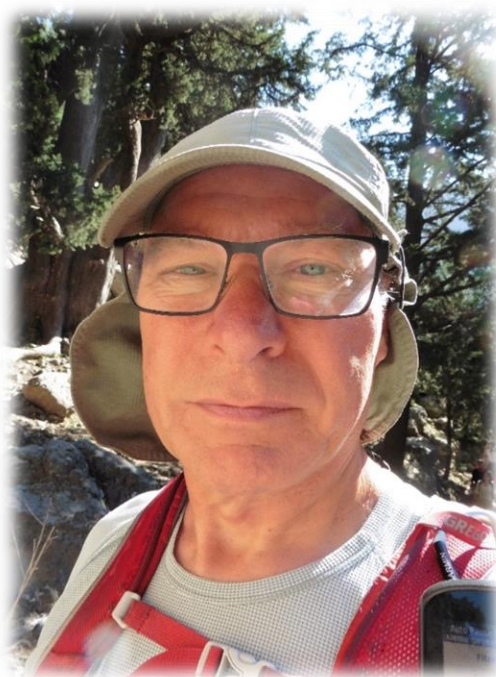
Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die we hebben gedaan.

DEELNEMERS

Michel

Ludwig

Ik ben al 26 jaar begeleider van Michel op zijn wandelvakanties. Gemiddeld één keer per jaar doen we samen een wandelvakantie in het buitenland. We hebben samen gewandeld in Frankrijk, Spanje, Schotland, Gran Canaria, Corsica, Oostenrijk, Sardinië en nu ook in Kreta.

We zijn met een zeer vroege vlucht van BrusselsAirlines aangekomen op de luchthaven van Chania. Vervolgens hebben we de stad Chania bezocht.

Chania is een prachtige stad die, als je er eenmaal geweest bent, in je geheugen gegrift zal staan. Het is één van de meest pittoreske en gezellige plekken van Kreta. Chania is de tweede stad qua inwonersaantal op Kreta en ligt in het noordwesten van het eiland. Er wonen iets meer dan 100.000 mensen.

Wanneer je in de oude stad komt dan proef je de bijzondere sfeer. De invloeden van allerlei culturen zijn zeer duidelijk zichtbaar. Chania is als het ware een smeltkroes van beschavingen. Duizenden toeristen bezoeken de stad dagelijks. Het zijn vaak dagjesmensen die uit de toeristische kustplaatsen rond de stad komen.

De mooiste delen van de stad zijn de gebieden aan de Venetiaanse oude haven en de oude binnenstad die gedeeltelijk binnen de oude Byzantijnse stadsmuur en gedeeltelijk binnen de Venetiaanse stadsmuur ligt.

Een wandeling door de smalle, ouderwetse steegjes waar traditionele huizen, monumenten, winkeltjes, cafés en restaurants zijn is leuk. Je ziet lieflijke steegjes met boogjes, trappen en bloemen.

Wat ons ook opvalt in Chania is het weer. Het ene moment is er stralende zon en is er geen wolkje aan de lucht en het andere moment is het bewolkt en is het aan het regenen.

Enkele vissers zijn bezig met het vervaardigen van visnetten. Ze hebben er geen probleem mee dat je ze bekijkt en dat je foto's neemt als je maar niet op hun netten trapt.

Hier staan kleurrijke gebouwen, kleine kerkjes, grote Byzantijnse kerken en minaretten. De Venetianen en de Ottomanen hebben hier voet aan wal gezet en dat zie je terug in vele gebouwen, oude badplaatsen en moskeeën, die tegenwoordig tot musea of winkels zijn omgetoverd.

Van Chania laten we ons naar Sougia brengen met een taxi. De rit met de taxi duurt 1 u 45 '. De eigenlijke rit op zich is al een spektakel. Afgelopen winter hebben ze hier abnormaal weer gehad met heel veel regen. We zijn door een rivierbedding moeten rijden omdat de stenen brug met vier bogen, die er al 112 jaar stond, door de kracht van het water, geheel werd vernield. Ook op weg naar Sougia zijn er stukken asfaltweg geheel weggespoeld en dient de taxi langs een provisorisch aangelegde weg te rijden. Na het noodweer zat Sougia zelfs 10 dagen afgezonderd van de buitenwereld omdat de wegen niet berijdbaar waren. Ze zullen hier nog lang werk hebben om alles terug in orde te krijgen.

Donderdag 16 mei 2019

- Soort : Luswandeling door de Lissoskloof
- Plaats : Sougia
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 6 uur

Sougia is nog een authentiek vissersplaatsje dat zich de laatste jaren wel meer toelegt op het toerisme. Maar van massatoerisme is hier nog geen sprake al kan dit gauw veranderen.

Sougia telt slechts 170 inwoners in de zomer en in de winter slechts een 70 tal. Er is geen apotheek, arts, bankkantoor, politiebureau of toeristisch bureau.

Sougia heeft wel nog mortiergeschut, je weet maar nooit.....En het werkt nog altijd. Ik heb een mortier afgevuurd op een vliegtuig van Ryanair maar miste het vliegtuig net op een haar.

Sougia ligt in het zuidwesten van Kreta, het achterland bestaat uit ruige bergen. De bewoners van dit dunbevolkte gebied leven van de olijventeelt en schapen- en geitenhouderij. Echt groot zal Sougia nooit worden, de ruimte is beperkt en het dorp ligt te geïsoleerd.

De Byzantijnse kapel Agia Irini (Heilige Irini) was voor de oorlog de kerk van Sougia. Rond de kerk was tevens het kerkhof. Na de oorlog werd een nieuwe kerk gebouwd beneden in het

dorp en werden de graven rond de kapel Agia Irini verwijderd. Men heeft echter één graf laten staan. Het is van Georgios Papaderos, een inwoner van Sougia, die omgekomen is tijdens een vliegtuigongeval.

De kapel Agia (Heilige) Irini is normaal gezien altijd gesloten maar ik heb ondertussen een sleutel gekregen en kan dan ook de binnenkant laten zien. Als buitenlander moet je hier in het dorp wel het volste vertrouwen genieten om deze sleutel te kunnen verkrijgen.

Het verkrijgen van deze sleutel is al een verhaal op zich. Mijn contactpersoon Wanda verwees me naar haar vriendin Corinne. Corinne wist mij te zeggen welke dame van het dorp

de sleutel had. Toen ik bij Wanda zat te eten is die Kretenziche dame naar mij komen kijken (zonder dat ik dat wist) maar ze had geen vertrouwen in mij en liet Wanda weten dat ik de sleutel niet mocht hebben. Ik ben dan deze dame (ik denk dat ze rond de tachtig is) thuis gaan opzoeken.

Ze spreekt enkel Grieks maar met het vertaalprogramma van Google heb ik een gesprek aangeknoopt en gaf haar een kunstwerkje dat ikzelf had gemaakt. Na enige tijd schudde ze mij de hand, ging naar haar zak en gaf mij de sleutel.

Ik heb nadien deze dame nog meermaals ontmoet in het dorp en telkenmale stak ze al van ver haar hand omhoog en toverde een mooie glimlach op haar gezicht.

Op ons pad treffen we veel klapprozen aan vooral rode maar her en der ook enkele witte. Volgens Giorgos, de man van Corinne zouden er hier ook blauwe klapprozen zijn maar die heb ik nog niet gezien. Corinne en haar echtgenoot Giorgos hebben een taxibedrijf en zorgen voor ons vervoer.

Sinds meer dan 2000 jaar leidt een pad door de kloof van Lissos, destijds net al nu, vanuit Sougia de kortste landverbinding naar het antieke Lissos.

Aan de uitgang van de kloof staat er een herdenkingskapelletje . Dit kapelletje is er geplaatst nadat een jonge visser hier zowat 20 jaar geleden verdronken is in de zee. Bij zeer slecht

weer is zijn boot gekapseisd. De visser was een zeer goede zwemmer maar raakte verstrikt in de visnetten en kwam om het leven.

Enkele nomaden hebben zich geïnstalleerd aan de haven. Ze houden blijkbaar van bloemen want achteraan hun auto hebben ze een heus terras ingericht vol met bloemen en planten. Dat er ook nog een bootje naast hun auto ligt is handig meegenomen om een wasdraad te spannen.

Vrijdag 17 mei 2019

Michel is gisteren in de Lissos kloof ten val gekomen en heeft zich bezeerd. Aanvankelijk leek het niet zo erg maar toen hij deze morgen opstond was de pijn niet te harden. Ook tijdens de nacht heeft hij veel pijn gehad en heeft hij weinig geslapen. Michel vindt het dan ook wenselijker om terug naar België te keren, wandelen zonder pijn kan immers niet meer. Ik heb Michel met een taxi naar de luchthaven gebracht en we hebben een terugvlucht geregeld.

Zaterdag 18 mei 2019

- Soort : Wandeling in lijn
- Plaats : Sougia – de Figoukloof en de Agia Irinikloof
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 5 uur

De Romeinen hebben ooit een weg aangelegd van Omalos naar Lissos. In de Figoukloof zijn er nog restanten van deze Romeinse weg terug te vinden.

De kloof van Agia Irini is met haar jungleachtige vegetatie in de bovenloop en diverse engten kloofafwaarts, een zeer aantrekkelijke wandeling.

Langs oude lastdierpaden is het eerst flink klimmen door een woest romantisch landschap. Een Kretenzische dame trekt ook de kloof in op zoek naar haar geiten.

